

Hrnčiar a hĺina

Nedávno som bola na jednej kresťanskej konferencii v exercičnom centre v indickom meste Kottayam. Po skončení programu som čakala na železničnej stanici na vlak domov. Sedela som na lavičke na prvom nástupišti. Po chvíli prišiel vlak, ktorý zastal pri druhom nástupišti. Na jednom z jeho vagónov ma upútal nápis: „Vozeň pre inak obdarovaných“. Keďže necestujem vlakom často a dlhší čas som bola na misiách mimo Indie, videla som ten nápis prvý raz. Najprv som nerozumela, čo to znamená. Po chvíli mi však napadlo, že to bude zrejme vagón vyhradený pre telesne postihnutých. Bola som celá nadšená z toho, ako sa nápis z „telesne postihnutých“ zmenil na „inak obdarovaných“. Títo naši bratia, ktorí majú zdravotné problémy, sa nám zdravým možno javia ako hendikepovaní a postihnutí, ale v skutočnosti im Boh daroval veľa schopností a talentov. Preto oceňujem dobrú vôľu a múdrosť tých, ktorí zmenili ten nápis!

Boh miluje a cení si každého človeka, ktorého stvoril. On je náš hrnčiar, ako to zjavil prorokovi Jeremiášovi: „ako je hĺina v hrnčiarových rukách, tak ste vy v mojich rukách“ (Jer 18,6). Boh formuje hĺinu vo svojich rukách s veľkou láskou.

Každý z nás je v Božích očiach vzácny a jedinečný. Nikým nemáme pohrdať ani ho odmietiť. Boh posielala každého človeka na svet s určitým poslaním a podľa toho mu dáva aj potrebné schopnosti. Helen Kellerová sa narodila ako zdravé dieťa. Keď mala jeden a pol roka, postihla ju choroba, ktorá ju celkom pripravila o zrak i sluch. Neskôr sa však ukázalo, že je veľmi nadaná a naučila sa prstovú abecedu a Braillovo písmo. Boh ju obdaril takým talentom a schopnosťami, že sa stala významnou zástankyňou nevidiacich ľudí. Z histórie poznáme veľa podobných prípadov ľudí, ktorí obohatili ľudstvo svojím zanietením, dôverou a usilovnou prácou navzdory svojmu hendikepu, pretože

sa podriadili Božiemu plánu a spolupracovali s jeho milosťou. „Pane, daruješ nám pokoj, veď aj všetky naše diela si ty urobil!“ (Iz 26,12) Keď odovzdáme svoj život do Božích rúk, On nás vyvedie z našej biedy a zmätku a urobí z nás čosi nádherné pre Neho i pre druhých!

Keď som raz sedela vo vlaku (bolo to v zahraničí), bola tam skupinka mladých hluchonemých ľudí. S veľkým potešením som sledovala, ako veselo debatovali o mnohých veciach a dokonca si v znakovkej reči rozprávali vtipy a smiali sa! Ďakovala som Bohu, že im dal ducha radosti a spokojnosti, ktorý nám tak často chýba.

Musíme si uvedomiť, od koho sme dostali všetky dary a požehnania. Ako hovorí svätý Pavol: „Ale z Božej milosti som tým, čím som,“ (1 Kor 15,10). „Veď kto ti dáva vyniknúť?! Čo máš, čo si nedostal? A keď si dostal, čo sa chvasceš, akoby si nebol dostal?“ (1 Kor 4,7)

Mary Pereira